

A gödöllői búza-borsó termelési rendszerben mintegy nyolc-nyolc és fél ezer hektáron termelnek az idén zöldborsót. A gazdaságokban, így például a Gödöllői Tangazdaságban is, készülnek már a betakarítási szezonra. Képünkön: Szalkai András brigádja a gödöllői kerületben telepített négy borsófejtő gép egyikét javítja. Hancsovszki János felvétele

GÖDÖLLŐI HÍRLAP

A PEST MEGYEI HÍRLAP GÖDÖLLŐI JÁRÁSI ÉS GÖDÖLLŐ VÁROSI KÜLÖNKIADÁSA

X. ÉVFOLYAM, 119. SZÁM

1983. MÁJUS 21., SZOMBAT

Isaszeg, Lignifer ISZ

A piacot figyelve terveznek

Bemutakoztak a BNV-n

Sokan töpregenek, vitakoznak azon: mit érdemes manapság tenni termékszerkezet-váltáskor. Keressen egy-egy cég a profiljába illő, ahhoz közel álló terméket a gazdaságtalan, a már nem támogatott vagy az olyan termék helyett, amellyel eltelt a piac. Érdekes, hogy erről az utóbbról igen keveset szólunk, különben, pedig roppant fontos kérdés: ha jól mérték fel a piacot eredetileg, s az igények nem változtak, mikor érdemes abbahagyni a gyártást, hogy ne kelljen roncsba, hulladéktelepre szállítani a felesleget.

Abban biztosak lehetünk: az isaszegi Lignifer Ipari Szövetkezetnek az elmúlt években ilyen gondjai nem voltak. Legáltalában úgy tűnik a külső szemlélőnek, aki azonban már nem először tekint bele működésükbe, hogy többnyire úgy és annyit vállaltak egy-egy termékből, aminek megvolt a piaca. Vagy ha nem valóságos piacra termeltek, akkor közvetlen a felhasználó megrendelésére. Szerintem, ez nemcsak most, máskor is okos, megfontolt gazdasági lépés, jó gazdaságpolitika.

Hallom persze azt is, ami ellentmond nekem. Mert mi lenne, ha mindenki ezt a módszert követné? Jogos gondolkodás. Nyilvánvaló, hogy a felhasználóknak való közvetlen termelést senki sem folytathatja teljes kapacitásával, hiszen nem lehet mindig, minden gyártót és alkalmazót a kereskedelem kiiktatásával találkoztatni. Szó nincs hát e fejtegetésben spanyolviasz-ügyről. Legfőképp arról, hogy bizonyos előnye van az említett rövidre zárásnak, olykor éppen mert az ilyenek gyakorlítása némi konkurenciát jelenthet egyes monopolhelyzetben levő kereskedelmi vállalatoknak.

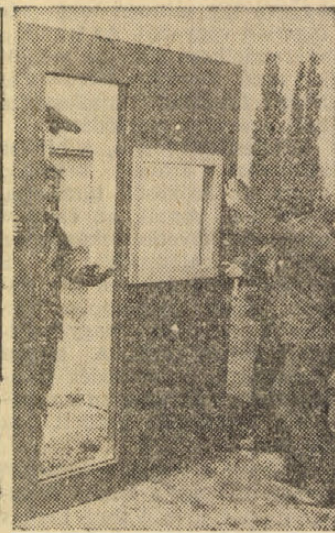
Megveszik a jó ötletet

A másik, ami a Ligniferben tett látogatásunk után jutott eszembe az, hogy már régebben úgy dolgoznak, hogy nincs külön nagy, az adminisztrációt fölöslegesen gyarapított fejlesztő apparátusuk. Mit hallottam most is örömmel? — Mi évek hosszú sora óta úgy vezetünk be egy-egy új terméket, hogy megveszük a licenct, a gyártási jogát, egy-egy jó ötletet — mondja Skribek Sándor műszaki vezető. — Valójában nincs gyártmányfejlesztési csoportunk. Itt van az etilén-dioxid szellőztető-szekrény, szabadalmát vettük meg, s már kész a prototípusa.

Kevesebb is elég

— Mi ez a termék, mi célt szolgál? — Kórházakban alkalmazták, ott, ahol műanyag és egyéb hasonló eszközöket etilén sterilizálnak. A közegészségügyi szervek előírása szerint az így fertőtlenített műszereket, berendezéseket csak hetvenkét órás szabadidőn történő szellőztetés után lehet újra használni. Az új eljárással, az általunk gyártott berendezéssel három-négy óra alatt lehet ugyanazt az eredményt elérni.

— Milyen előnyökkel jár majd? — Ezt a kórházakban értékelik bizonyára, ahol ha három nap helyett négy-öt óra lesz a műszerek utókezelésének ideje, előbb használhatják fel azokat, kevesebb is elég belőlük.

A hallásvizsgáló kabint állítja össze Siklós László, Tóth János (erősen takarva) és Soós Sándor

A Lignifer Ipari Szövetkezet egyébként, társaival együtt bemutatja termékeinek egy részét a most zajló tavaszi BNV-n, a Pest megyei Szövetkezetek külön pavilonjában.

— Mit állítottak ki még? — Például az audiológiai kabint. Ez egy olyan zárt kis helyiség, amelyben — akár üzemben belül is — elvégezhető a halláskárosodás vizsgálata, megmérhető, nem szenvedett-e kárt tartósan a zajos helyen dolgozó hallószerve — mondja Skribek Sándor. — Ezt bizonyos munkahelyeken évenként ellenőrizni kell. Mi a műszereket nem, csak a kabint gyártjuk, hiszen a műszerek forgalomban vannak.

Saját érdek

— Mi az előnye annak, hogy a helyszínen végeznek ilyen méréseket asszisztensek, vagy éppen az üzemorvos? — A kérdésben a válasz. A várakozás, az utazás idejére nem kell a dolgozót kiszakítani megszokott munkájából, ami saját érdeke is, különösen ahol normában, teljesítményben dolgoznak.

Megtudtuk azt is: a hallásvizsgálat üzemi megvalósításához szükséges kabinból már rendelt a Medico, a Váci Helyi Kórház és a váci kórház is.

F. I.

Arammérőgyár

Véradónap

Kétszázötvenkilencen vettek részt azon a véradónapon, amit az Arammérőgyár dolgozóinak szerveztek a véradó állomáson. Közülük harmincan először vállalkoztak erre a nem feladatra, s így ők is hozzájárultak ahhoz, hogy összesen 87 és fél liter életmentő vért gyűjtöttek az egészségükért.

Összekötte ősit és újat

A művelődés színes palettája

Meghallani a regösök botjának duhogását

A több mint két évtizeddel ezelőtt épült bagyi művelődési központ nagyterme még ma is mindig megtelik, ha a községben működő öntevékeny művelődési csoportok, együttessé tagjai lépnek színpadra. Így volt ez legutóbb is, amikor a bagyi és hévizgyörki csoportokban készülő művelődési kétszáz fiatal és idős szereplő a *Tavaszköszöntő* című műsorban bemutatkozott a falu lakosságának.

Egymást követően, a gondosan szerkesztett műsor szerint adtak számot felkészültségükről a színjátszók, citerások, énekesek, táncosok, zenészek, akik az elmúlt hónapokban sokszor a késő esti vagy éppen az éjszakai órákban, szabad idejüket meglopva készültek bemutatásra.

A sokszor taposoló, ötszáz főt meghaladó nézősereg meggyőződhet arról, hogy a Fodor Mihály tanító által vezetett színjátszók, a Széplalmi Pálné által felkészített gyermektáncosok, a Svella Pál irányításával pengető citerások nem véletlenül lettek a járási bemutatón aranykelevelek, akikről nem maradtak el a dr. Balázs Józsefnél hagyományörzést tanuló és népi játékokat bemutató hévizgyörki gyerekek sem.

Hosszú lista

Az ifjúsági néptáncosok tagjaiból alakult táncoktató — Skuczai László és Ambrus Attila személyében —, a Mosóczi István által készített és betanított *Legények* című táncoktatórészlet bemutatásával sikerrel jutottak túl a Ki mit tud? Pest megyei döntőjén. Hasonlóan eredményes volt a két hévizgyörki kislány — Bazsik Edit és Fercsik Anna — népdalköltője is. Hosszú listát lehetne felsorolni a bagyi *Muharay Elemér* népi együttes és a

bagi, valamint a hévizgyörki asszonykórusok évek óta tartó és ezen az estén az eddig elért eredményeket megerősítő sikorsorozatáról.

— Amit ezen az estén látnunk — mondotta dr. Balázs József, a művelődési központ társadalmi vezetőségének elnöke —, az általunk megfogalmazott törekvést igazolta. He'yet kell adni az intézmények falai között minden szép és igaz kezdeményezésnek, még akkor is, ha ennek komoly anyagi követelményei vannak, ha a kezdeményezés az embert szolgálja, s az ember egyéniségét formálja. S a kezdeményezések sokféleségét a látottak bizonyították.

Megmentett értékek

— A színjátszók modernebb törekvései, a Tápai Tivadar által vezetett fotósok szokatlan feldolgozása természetképeit, vagy Balázs Gusztáv természetrajzainak megített kilométerei, a Deme Jánosné által vezetett zeneóvodások jártékossága, vagy éppen a cigányklubosok okos szóval elöltött délutánjai mind-mind beletartoznak az általunk megtervezett és szervezett egészbe — mondta Széplalmi Pálné igazgató.

Voltak talán, akik a látottak alapján úgy érezték, a tevékenység színes képsora a néphagyományok őrzésének a töbinél szélesebb rajzát adta, de az intézmények ezzel sem szolgáltattak okot az elmarasztalásra, hiszen akik ennek az estének a részesei voltak, valamennyien megbizonyosodhattak arról, hogy népi műveltségünk megmentett értékei, a népdalok, balladák, táncok, juhászok, pásztrok, földművelők ránk maradt faragásai ma is értéket jelentenek, ha hozzáértő kezek vállalják azok gondozását.

Emlékezünk a néhány évvel ezelőtti zajló vitára, amikor sokan fogalmaztak így: megható és szép volt a parasztdal, a parasztzene. De mára vége. Ki akar járomszógról és sárba lehulló kicsi fénylő csillagokról énekelni, amikor rákéták süvénnek, ki akar benzingözben, gázban, gyáróriások füstöt okádó, eget ostromló kéményeinek a tövében énekelni a szagos rozmaringról?

Atomkori hagyomány

A népdal, a néphagyományok szerelmesei az ellenkezőjét állították: bárki jósoljon bámmi, él és hat a népdal. Atomkor ide, atomkor oda, újra és újra kiragyogunk tőle. Ezen az estén bemutatkozó kétszáz bagyi és hévizgyörki szereplő igazolta, lehet napjainkban olyan szellemiségben élni, ahonnan ugyanúgy meghallani a regösök-botjának duhogását, mint a föld mélyében futó metrószelvények kattanását.

Igazolták azt is — munkájukat segítő vezetőkkel együtt —, hogy ők annak a szellemi folyamatosságnak a követei, és képviselői, amely ősit és újat összeköt, s részesei annak a népkultúrának, amely a múltban és a mában egyaránt közösségeket teremtő és irányító erővel bír.

Fercsik Mihály

ÜGYELET

Allatorvosi ügyelet: Csömörön, Erdőkereszten, Gödöllőn, Isaszegen, Kerepestarcsán, Mogyoródon, Nagytarcsán, Pécelen, Szadán, Veresegyházon, Vácgyéresen május 21-én, szombaton 8 órától május 23-án, hétfőn 8 óráig: dr. Békési Béla, Pécel, Szemere Pál u. 17. Ászódon, Bagon, Dányban, Domonyban, Galgahévízen, Galgamácsán, Hévizgyörkőn, Ikladon, Kartalon, Turán, Valkón, Váckisújfalun, Vác-szentlászlón, Veresen, Zsámbokon május 21-én, szombaton 8 órától május 23-án, hétfőn 8 óráig: dr. Molnár Attila, Ászód, Kossuth Lajos u. 27. Az ügyeleti napokon végzendő exportszállításoknál mindkét állatorvos igénybe vehető.

MOZI

Hét merész kaszkadőr. Színes, amerikai kalandfilm. Kísérőműsor: Indiai törzs, 4, 6 és 8 órákor.

Autójavító

Ingyenes átvizsgálás

Ingyenes forgalombiztonsági átvizsgálást végeznek a gödöllői autójavítóban június 4-én reggel 8 és déli 12 óra között. Ennek keretében átnézik az alvázat, ellenőrzik és beállítják a fényoszlopokat, megméri a fékhatást és a CO-ot. Műszaki tanácsokat adnak, valamint felvilágosítást a hatósági vizsgáztatással és a garanciális szolgáltatásokkal kapcsolatban. Itt említjük meg, hogy az autójavítóban pénteki napokon reggel 9 órától továbbra is vállalnak autórádió-, -magnó-beszerelést, javítást, zavarűrészt, antennaszereletet a Delta kisvállalat szakemberei.

Gyámolítás

Nagyon jó, hogy a kastély előtti parkban van néhány pad. Akik ki tudnak jönni a szociális otthonból, azok, ha megunták a sétát, vagy elfáradtak benne, megpihenhetnek rajtuk. Igen ám, csak mostanában nem mindegy, hova ül le a megfáradt, érzékeny ember. Látom, az egyik mozdítható padot arébb akarja húzni egyikük. Nehezen megy neki. Rosszul lép, böttal jár. Pedig fontos, hogy akárcsak egy métert haladjon vele. El a forrón tűző napról, amott az árnyék. Hozzá lépek, segíték. Látom, boldog. Ami nekem apróság, az őt egy pillanatra, vagy talán arra az órára boldoggá teszi. Köszönetet mond.

Vajon hányan mondanak, mondanának hálás szavakat ilyen kicsinysegekért, amelyeket napról napra produkálnunk kellene. Nem minden öreg el magányosan, család nélkül; de nem kevés azok száma, akik családokozelben sem kapják meg a legfontosabb segítséget. És persze külön kell szólni azokról, akik hiapatásból erejük, idegeik megfeszítésével pótolnak valamit, sokat, a szeretetből.

A gondozók, az ápolók vagy éppen a kórházi nővérek a megmondható, érzői annak, milyen járásággos a munkájuk az idősekért. Végtelen türelmet kell olykor tanúsítaniuk velük, éppúgy, mint az egészen kicsik esetében.

Jogos-e amiért nehezelt, nehéz eldönteni. Az történik évek óta, hogy az ifjúságnak tagja, a termelészövetkezetnek pedig már nyugdíjasa. A jogásziaszi szövetkezet minden évben meghívja nyugdíjastalálkozóra, azután évente egyszer elviszi őket igen kedvezményesen valamelyik országrészre autóbusszal kirándulásra: a mezőgazdasági szakcsoport azonban semmi hasonlóban nem részesíti. Megint csak azt kérdezhetjük joggal: nagy ügy ez?

Az bizony! Akit érint, aki benne van, ráadásul a gazdaság alakulásától benne volt a mozgalom áramlatában, annak igenis fontos, miképpen becsülik, emlékeznek-e rá, tudják-e, hogy a világon van? Más kérdés, hogy másutt talán fordítva történik, ahol a termelészövetkezet és nem az ifjúság igyekszik jobban törődni az idősekkel. Tudomásom szerint kevés nálunk az olyan cég, vállalat, szövetkezet, amely valamilyen formában ne szakítana időt — nő-, szakszervezeti vagy éppen ifjúsági bizottsága révén — az idősek, a nyugdíjasok összejövetelének megtartására.

Vizonylag kevés azoknak a száma, akik visszajárnak dolgozni. Ez a réteg tájékozott, van alkalmuk a régi munkatársakkal beszélgetni. Megkérdehetik tőle, hogyan él. Van-e gondja? En magam fél tucat embert ismerek régi munkahelyemről, aki hetente visszajár. Nevezük az egyiket Jani bácsinak. Pest-i ember, magányosan él, lételeme így hetvenhez közel, hogy minden csütörtökön itt legyen, hasznos munkát végezzen azok között, akiket éveket töltött el. Mennyit is, kérdeztem tőle. Hét estendeig aktívan dolgozott, most meg már a nyolcadikat nyugdíjasként tölti ugyanott.

Nem lehet persze mindenki szerencsés, hogy bírja a heti egy napos ki-beutazást. Eppen a rosszabb helyzetben lévők miatt érdemes sokszor újra gondolni arra, hogy mit is tesszünk, cselekszünk-e eleget érdeklükben. Láthatuk: mi egyének, munkahelyi közösségek sem vagyunk egyformák ebben. Pedig az idők megbecsülésében cseppet sem jó tetteinkben a feltűnő különbség.

Fehér István

A nap programja

Gödöllő, művelődési központ: 10-18 óráig. Gyermekek-műsor. Hallgassuk együtt! Jeunesse hangverseny. Közreműködik: Alföldi-Boruss Eszter (fuvola), Alföldi-Boruss Csilla (zongora), Kancsár Vera (zongora), 16 órákor. Na és klub: Nagytakarítás a klubban — új dekoráció készítése, 18 órákor. Apró találmányaink, kiállítás, megtekinthető 10-18 óráig. Mogyoród, művelődési ház: Zeneiskolai bemutató — koncert a szülőknak, 17 órákor. Erdőkereszten, művelődési ház: Az 1983-as Ulti-kupa első találkozója. Veresegyház, művelődési központ: Diszko (Dudás Mihály Pircs), 20 órákor.